

ใครก็แย่งเอาบุญไปไม่ได้

เมื่อมหาหุตะกลับมาถึงเรือน มองเห็นกองรัตนชาติมากมาย อยู่บริเวณรอบบ้านและภายในบ้าน เห็นภรรยาและลูกๆ รอคอยบริเวณ หน้าบ้านเพราะเข้าบ้านไม่ได้ เขาจึงนำความไปกราบทูลต่อพระราชา ว่า “บ้านของข้าพระองค์ตอนนี้มีหินอะไรก็ไม่ทราบกองอยู่เต็มไปหมด สวยงามมาก สงสัยว่าจะเป็นสิ่งที่มีค่า ขอพระองค์ทรงส่งเกรียนมาลักฟัน เล่ม เพื่อมาขนหินสวยงามเหล่านี้ด้วยเถิดพะย่ะค่ะ” การที่ต้องใช้เกรียน ถึงฟันเล่ม แสดงว่ารัตนชาติมีจำนวนมาก และหากนำเอาเกรียนมาต่อกัน จะเป็นแถวยาวหลายกิโลเมตร

พระราชาก็รับสั่งให้คนมาขนรัตนชาติตามที่มหาทุตตะร้องขอ และให้นำเอาไปกองไว้หน้าวัง เป็นกองรัตนชาติสูงใหญ่มาก ในระหว่างทางที่มหาตเล็กมาขนรัตนชาติไปนั้นก็พูดคุยกันว่า “รัตนชาติเหล่านี้สวยงามด้วยสีส่น รูปทรง และขนาดที่ใหญ่โต สวยจริงๆ เลย เกิดมาไม่เคยเห็นรัตนชาติอะไรสวยงามขนาดนี้ ของพวกนี้คงจะเป็นสมบัติของพระราชาละ” แค่คิดอย่างนี้เท่านั้น รัตนชาติก็กลายเป็นดินเป็นหินไปในทันที

เนื่องจากฝนรัตนชาติที่ตกมาครั้งนี้เป็นสิ่งที่สำเร็จได้ด้วยบุญเฉพาะตน ใครจะมาแย่งเอาไปไม่ได้ เพียงแค่ข้าราชการคิดกันไปว่า รัตนชาติเหล่านี้เป็นของพระราชาเท่านั้น กองรัตนชาติก็กลับกลายเป็นก้อนหินหรือดินไปทันที เมื่อเป็นเช่นนี้จึงต้องขนกลับไปกลับมาอยู่หลายรอบ

เมื่อนำความไปเล่าให้พระราชวัง พระองค์จึงทรงถามว่า “เธอคิดอย่างไร” เหล่ามหาดเล็กจึงกราบทูลว่า “พวกข้าพระองค์คิดว่า ทรัพย์ทั้งหมดนี้เป็นของพระองค์พะยะค่ะ” พระองค์จึงทรงชี้แจงว่า “ทรัพย์เหล่านี้ไม่ใช่ของเรา พวกท่านไปคิดอย่างนั้นไม่ได้ นี่เป็นบุญของเขา ให้กลับไปคิดใหม่ว่า จะชนทรัพย์ของมหาทุคตะและครอบครัวเอามากองที่ลานหน้าพระราชวัง” พอพวกข้าราชการบริพารคิดใหม่ ดินหินก็กลับกลายเป็นรัตนชาติอีกครั้ง

นับเป็นเรื่องที่แปลกมากทีเดียว หากเป็นบุญของเราแล้ว ใจก็ไม่สามารถปล้นเอาไปได้ ไฟก็ไม่ไหม้ น้ำก็ไม่ท่วม ใครจะคิดคดโกง ก็ไม่สามารถเอาไปได้ทั้งนั้น เพราะสิ่งนี้สำเร็จได้ด้วยบุญของเรา

เมื่อมหาดเล็กชนกองรัตนชาติทั้งหมดไปไว้ที่ลานหน้าพระราชวังแล้ว มหาทุคตะ ภรรยา และบุตร จึงเข้าไปในบ้านได้ ครอบครัวของมหาทุคตะไม่มีใครสนใจในกองรัตนชาติเหล่านั้นเลย เพราะคิดว่าทรัพย์ที่เกิดมาเหล่านั้นเป็นของพระราชวัง พอกลับเข้าไปในบ้านได้ จึงรีบตรงเข้าไปในครัว แล้วเปิดฝาทิ้งที่ครอบภัตตาหาร เห็นข้าวคลุกปลาตะเพียนเหลืออยู่จึงพากันทานทั้งครอบครัว ช้าวนั้นทั้งหอมหวาน อร่อยมีโอชารส ทานแล้วรู้สึกสดชื่นไปทั้งเนื้อทั้งตัวอย่างไม่เคยรู้สึกมาก่อน ผิวพรรณวรรณะก็พลันเปล่งปลั่งขึ้นมา มีสง่าราศีเหมาะสมที่จะเป็นเศรษฐีที่ร่ำรวยที่สุดของเมืองในตอนนั้นเอง